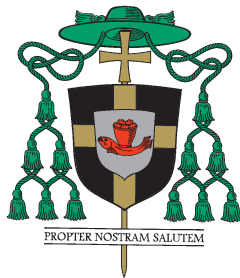

Biskup dr Gebhard Fürst

Strukturalna i duchowa odnowa Kościoła w duchu Jezusa Chrystusa

List pasterski
do Wspólnot diecezji Rottenburg-Stuttgart
na okres Wielkiego Postu 2022 r.

Biskup dr Gebhard Fürst

Strukturalna i duchowa odnowa Kościoła
w duchu Jezusa Chrystusa

1. niedziela Wielkiego Postu 6 marca 2022

Drogie Siostry, drodzy Bracia!

Na początku Wielkiego Postu zwracam się do was z płynącą z serca solidarnością i głęboką troską.

Przeżywamy trudne czasy. Niepokojące wydarzenia – gdziekolwiek spojrzemy – przygnębiają i przerażają wielu z nas. Burzliwe czasy prowadzą nas do licznych konfliktów. Brak kompromisów rozdziera nasze współzycie i prowadzi do podziałów.

W trzecim roku pandemii nadal cierpimy z powodu niechcianej choroby i śmierci, samotności i egzystencjalnego niepokoju spowodowanego mutującym wirusem.

Jeszcze bardziej odczuwamy kryzys wstrząsający naszym Kościołem. Raz po raz wychodzą na jaw nowe skandale związane z wykorzystywaniem seksualnym dzieci i młodzieży przez księży, diakonów, zakonników i pracowników kościelnych. W tym wszystkim najbardziej bulwersujące jest dla mnie chłodne i lekceważące traktowanie osób dotkniętych nadużyciami. Lekceważenie ich cierpienia oraz odmowa pomocy ze strony najwyższych urzędników kościelnych.

W związku z mataczeniem i brakiem informowania o przestępstwach seksualnych spowodowanym rzekomą obroną sprawców, zostały ujawnione kolejne problemy tkwiące w systemie:

- nadużywanie władzy, które stało się jawne,
- odmowa kształtowania odnowy Kościoła,
- niezdolność do akceptowania ludzi w ich indywidualnych sytuacjach życiowych i traktowania ich z szacunkiem,
- nieumiejętność radzenia sobie z dużymi problemami w sposób zorientowany na przyszłość.

Wszystko to stanowi niezwykle obciążenie dla naszej wspólnej egzystencji jako Kościół, która sama w sobie jest poważnie zagrożona.

Drogie Siostry i Bracia, jako Biskup staję w obliczu odpowiedzialności. Razem z Wami chcę pracować na rzecz trwałej odnowy Kościoła. Odnowy struktur, ale także odnowy duchowej w naszych sercach.

Dzięki wielu rozmowom, listom i e-mailom, które wielu z was do mnie pisze, wiem o waszym gniewie, smutku i rozczarowaniu, a także o waszym niepokoju, zwłaszcza, gdy sami ponosicie odpowiedzialność. Obecnie wielu wiernych odwraca się od Kościoła z powodu nadużywania władzy i odchodzi, także dlatego, że wielu rzeczy już nie rozumie i nie może w nich uczestniczyć. Tuszowanie, wykluczenie i brak czułości, wszelkiego rodzaju nadużycia nie mogą mieć miejsca w Kościele, który jest oddany posłannictwu Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelii.

Zbawienie i uzdrowienie duchowe ludzi, pomyślność ich życia oraz doświadczenie pełnej miłości bliskości Boga w Jezusie Chrystusie pośród nas – oto misja nas wszystkich w Kościele. Zarówno Ludu Bożego, jak i tych, którzy pełnią swoją służbę dla Niego.

Jeśli my, jako naśladowcy Jezusa Chrystusa, nie potrafimy już żyć Jego przesłaniem w sposób wiarygodny – dla zbawienia wszystkich naszych bliźnich – to znaczy, że zgubiliśmy istotę chrześcijaństwa.

Powtórzę: odnowa Kościoła w jego strukturach, ale także odnowa duchowa naszych serc przez Jezusa Chrystusa i Jego Ewangelię, jest konieczna w tych gorzkich czasach, które obecnie przeżywamy.

Musimy się upewnić, że duch Jezusa Chrystusa kieruje wszystkimi naszymi wysiłkami we właściwy sposób. Dlatego odnowa struktur może się powieść przede wszystkim wtedy, gdy będziemy gotowi odnowić także nasze serca. Niech nas do tego prowadzi JEGO duch.

Na koniec chciałbym spojrzeć z wami, drogie siostry drodzy bracia, na obraz o jakże wyraźnej wymowie. Wybrałem go na gorzkie godziny w tym burzliwym czasie. Widnieje przed Wami.

Czasami obraz pomaga nam zinterpretować sytuację, w której się znajdujemy, lepiej niż jakiegokolwiek słowa. Zapraszam więc was do wspólnego obejrzenia i zadumy:

Drogie Siostry, drodzy Bracia! Widzimy obraz przedstawiający historie z Nowego Testamentu o „Uciseniu burzy na jeziorze”. Osobiście ta scena z Ewangelii¹ bardzo do mnie przemawia.

Ewangelisti nie opisują po prostu burzy na jeziorze jako faktu historycznego. Obrazowo opisują, jak młode chrześcijaństwo walczy o przetrwanie w burzliwych czasach. Uczniowie siedzą z Jezusem w łodzi. Zarówno łódź jakże jej pasażerowie zostają porwani przez gwałtowny wir. Boją się, że zatoną.

Jezusa możemy zobaczyć dwa razy. Po lewej stronie obrazu śpi na środku wzburzonego jeziora. Uczeń – prawdopodobnie jest to Piotr - wyraża swoim gestem to, o co i my dzisiaj pytamy: „Jezu, Mistrzu, czy w tej groźnej dla nas burzy nie zależy Ci na tym, abyśmy nie zginęli? Gdzie jesteś, Jezu, ze swoją mocą, by nas zbawić?”. Kolejny raz widzimy Jezusa na dziobie małego statku na wzburzonym jeziorze. Tutaj nie śpi. Z wyciągniętą ręką rozkazuje burzom i falom, aby się uciszyły. Całą swoją postacią wskazuje przed siebie. Jan – uczeń, który szczególnie kocha Jezusa – stoi za zmartwychwstałym Chrystusem i razem z Nim odważnie patrzy przed siebie.

1 Mk 4,35–41; Mt 8,18.23–27; Lk 8,22–25

Ewangeliarz z Echternach, Uciszenie burzy na jeziorze,
Germańskie Muzeum Narodowe w Norymberdze

Drogie Siostry, drodzy Bracia! – Dla mnie ten obraz ma wielkie znaczenie. Rozpoznaję w nim zagrożony Kościół w stanie gwałtownego kryzysu w jego podróży przez burzliwe czasy ku przyszłości.

Czasami wydaje się, że Bóg jest obojętny na naszą sytuację, tak jakbyśmy byli pozostawieni sami sobie przez śpiącego Jezusa. Ale Piotr budzi go. Tak i my, chrześcijanie powinniśmy sprawić, aby Jezus Chrystus stał się skuteczny i silny w naszym Kościele. Aby mógł prowadzić nas za pośrednictwem swojego ducha w tych burzliwych czasach. Aby pomocna i uzdrawiająca moc, która pochodzi od Jezusa Chrystusa, była decydująca w odnowie Kościoła.

Podobnie jak Jan w łodzi, powinniśmy stać za Jezusem, kochać Go i odważnie iść z Nim naprzód. Tam, gdzie Chrystus stoi w pośrodku Kościoła, gdzie Jego duch działa w nas i przez nas, pokazuje nam drogę, która jest wyjściem z burzy. On daje nam przyszłość i nadzieję. Z Jego duchem i przez Niego odnowa Kościoła może zakończyć się powodzeniem.

Drogie Siostry, drodzy Bracia! Obiecuję wam, że jako Biskup, wraz z osobami odpowiedzialnymi w kierownictwie diecezji, uczynię wszystko, co jest konieczne dla odnowy. Dla wyjaśnienia czynów przestępczych, dla ponownej ocenie strukturalnej, dla uznania cierpienia osób dotkniętych problemem molestowania oraz dla zapobiegania tego typu nadużyciom.

Wielu z Was wie, że my w diecezji Rottenburg-Stuttgart – ja jako Biskup i odpowiedzialne osoby z kierownictwa diecezji – od dwóch dekad systematycznie zajmujemy się problemem wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży poprzez niezależnie działającą „Komisję ds. wykorzystywania seksualnego”. Żadne przypadki, o których się dowiedzieliśmy, nie były ani nie są tuszowane lub celowo ukrywane. Wszystkie przypadki nadużyć seksualnych były i są badane przez

komisję działającą niezależnie od Biskupa. Czyny, o których wiemy, zostały udowodnione, a sprawcy ukarani zgodnie z obowiązującym państwowym prawem karnym i prawem kościelnym.

Rozumiem, że wielu z was z niecierpliwością czeka także na pozytywne rezultaty Drogi Synodalnej. Intensywne rozważania Drogi Synodalnej nie mogą pozostać bez znaczenia:

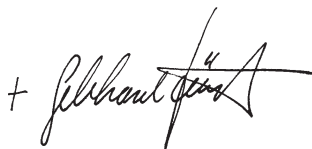
- Współdziałanie świeckich w Kościele musi zostać wzmocnione.
- Kobiety powinny mieć możliwość uczestniczenia we wspólnocie Kościoła w znacznie większym stopniu niż dotychczas, na stanowiskach kierowniczych i w ramach sprawowania diakonatu.
- Musimy znaleźć takie formy i znaki, które pozwolą wszystkim ludziom czuć, że są akceptowani przez Boga i Kościół Jezusa Chrystusa – w swojej cielesnej i duchowej tożsamości, w swojej orientacji seksualnej i w swojej miłości do siebie nawzajem.

Jako Biskup, chcę stawić czoła tym wyzwaniom i patrzeć na Jezusa Chrystusa, aby wskazał nam drogę. Jeśli JEGO uzdrawiający i zbawczy przesłanie ma działać na tym świecie, Jezus Chrystus potrzebuje całego naszego zaangażowania i miłości.

Módlmy się więc za siebie nawzajem w tym trudnym czasie!

Rottenburg, dnia 2 lutego 2022 r.,
Święto Ofiarowania Pańskiego

Wasz

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gebhard Fürst'. The signature is stylized with a large, sweeping flourish at the end.

Biskup dr Gebhard Fürst

Odnów nasz umysł i ducha – modlitwy

Drogi Boże, Ty jesteś Panem całego stworzenia,
w Tobie jesteśmy bezpieczni.
Zabierz od nas wszelki strach
i umocnij naszą ufność w Twoją zbawczą moc.
Ześlij nam dobro, Ducha Świętego,
który napełni nas swoją miłością.
Abyśmy mogli stać się powołani i posłani,
z Kościoła chwiejnego do Kościoła silnego,
z Kościoła gadatliwego do Kościoła słuchającego,
z Kościoła przestarzałego do Kościoła odnowionego.
O to prosimy przez Jezusa Chrystusa,
naszego Orędownika i Pana,
który z Tobą i Duchem Świętym
żyje i króluje,
na wieki wieków.

Wierzę, że może zdjąć ze mnie uprzedzenia.
Wierzę, że może zmienić moje nawyki.
Wierzę, że potrafi pokonać moją obojętność.
Wierzę, że może dać mi wyobraźnię do kochania.
Wierzę, że może mnie ostrzec przed złem.
Wierzę, że może mi dać odwagę do czynienia dobra.
Wierzę, że może pokonać mój smutek.
Wierzę, że może dać mi miłość do Słowa Bożego.
Wierzę, że może odebrać mi poczucie niższości.
Wierzę, że może dać mi siłę w moim życiu.
Wierzę, że może mi dać brata i siostrę u mego boku.
Wierzę, że może przeniknąć do mojej istoty.

Karl Rahner

Ewangeliarz z Echternach, Uciszenie burzy na jeziorze,
Germańskie Muzeum Narodowe w Norymberdze

Odnów nasz umysł i ducha – modlitwy

Drogi Boże, Ty jesteś Panem całego stworzenia,
w Tobie jesteśmy bezpieczni.
Zabierz od nas wszelki strach
i umocnij naszą ufność w Twoją zbawczą moc.
Ześlij nam dobro, Ducha Świętego,
który napełni nas swoją miłością.
Abyśmy mogli stać się powołani i posłani,
z Kościoła chwiejnego do Kościoła silnego,
z Kościoła gadatliwego do Kościoła słuchającego,
z Kościoła przestarzałego do Kościoła odnowionego.
O to prosimy przez Jezusa Chrystusa,
naszego Orędownika i Pana,
który z Tobą i Duchem Świętym
żyje i króluje,
na wieki wieków.

Wierzę, że może zdjąć ze mnie uprzedzenia.
Wierzę, że może zmienić moje nawyki.
Wierzę, że potrafi pokonać moją obojętność.
Wierzę, że może dać mi wyobraźnię do kochania.
Wierzę, że może mnie ostrzec przed złem.
Wierzę, że może mi dać odwagę do czynienia dobra.
Wierzę, że może pokonać mój smutek.
Wierzę, że może dać mi miłość do Słowa Bożego.
Wierzę, że może odebrać mi poczucie niższości.
Wierzę, że może dać mi siłę w moim życiu.
Wierzę, że może mi dać brata i siostrę u mego boku.
Wierzę, że może przeniknąć do mojej istoty.

Karl Rahner